

De Ster

„En Jezus gedoopt zijnde door Johannes, is terstond opgeklimmen uit het water...”

Mei 1954

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

54e JAARGANG

Nr 5

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistenten:

ANAISE G. en
CLYDE K. RUDD.

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD :	Blz.
Mijn Moeder, door René de Clercq . . .	131
Houdt uw geld rein, door Spencer W. Kimball	132
Onze Zonnehoek, verzorgd door Ann C. Okker	139
Moederdag!	139
Robbie's geschenk voor moeder	140
Zendingen in de Nederlandse Zending	141
Geef ons heden ons dagelijks brood, door Andrée	151
Woorden van dank voor Moeder	153
De Genealogische Vereniging	154
Nieuwe Apostel	155
Werk en Ontspanning	156
Gebeurtenissen in de Zending	157
Aankomst en Vertrek	158
Moederken, door Gudio Gezelle	160

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

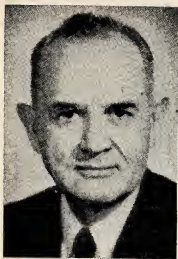
NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

MIJN MOEDER

*Mijn moeder was een heilige vrouw —
 O daar ligt blijdschap in dien rouw —
 Mijn moeder was heilig, en rein, en zoet
 Als de melk van haar borst.... O mijn moeder was goed!!
 En schoon, schoon oud! Niet één groef in haar wang,
 Haar ogen al ziel en haar woorden al zang!
 Gij hoordet, gij zaagt haar, en vroegt mijn vriend:
 Ach jongen, waar hebt ge zoo 'n moeder verdiend?
 En toch, gij wist nog niet half wat ze deed
 Uit verborgen zorgen; hoe hard zij streed
 In de nederigheid van haar weduwsmart,
 Met een roos op 't gelaat en een doorn in het hart!
 Haar kinderen schonk zij het brood uit haar mond,
 Tot het laatste bloed uit haar warme wond....
 Mijn moeder!.... zoete gedachtenis.
 Beheerscht wat er goeds in mijn leven is!*

René de Clerq.

Spencer W. Kimball

HOUDT UW GELD REIN

Toespraak gehouden tijdens de
October-Conferentie van 1953
te Salt Lake City door
SPENCER W. KIMBALL,
van de Raad der Twaalf.

*

Mijn Geliefde Broeders en Zusters:

Mijn hart is deze morgen vervuld van dankbaarheid voor dit gebeuren, voor u, voor het Evangelie, de Kerk, de Priesterschap, mijn gezin en voor alle voorrechten, die ik geniet.

Toen ik onlangs met een groep leden van de „bishopsrics” een vergadering hield, had ik de gelegenheid hun de versregels voor te lezen van Paulus, welke hij tot Timotheus richtte en waarin hij zeide:

„Een opziener dan moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren; niet geneigd tot den wijn, geen geweldenaar, geen vuilgewinzoeker.....”

(I Tim. 3 : 2-3)

Mijn gedachten togen aan het werk en ik vroeg me af: „Wat is vuilgewin?” Ik las een eindje verder en ontdekte, dat hij hetzelfde zeide van de diakenen, dat zij ook geen „vuilgewinzoekers” moesten zijn.

Ik ontdekte ook, dat Paulus tot Titus, zijn zoon in het geloof sprak:

„Want een opziener moet onberispelijk zijn, als een huisverzorger Gods..... geen vuilgewinzoeker.” *(Titus 1 : 7)*

Ook Petrus gaf dezelfde voorschriften aan de ouderlingen en maakte de waarschuwing als algemeen geldend voor de Kerk:

„De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik..... weidt de kudde Gods die onder u is, hebbende opzicht daarover niet uit dwang, maar gewillig, noch om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed”

(I Petrus 5 : 1-2)

Ik vroeg me de betekenis af van dit gezegde. Ik sloeg het woordenboek op om te zien wat Webster er van zou zeggen en ik ontdekte, dat „gewin” (het Engelse woord „lucre”) op zichzelf al een slechte bijbetekenis had, zodat „vuilgewin” nog slechter is; en „zoeken naar vuilgewin” is natuurlijk nog veel erger.

Het volgende voorschrift werd door Johannes de Openbaarder aan de Heiligen van Laodicëa gegeven:

„Ik weet uwe werken, dat gij noch koud zijt, noch heet: och, of gij koud waart of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud, noch heet, Ik zal u uit mijne mond spuwen.

Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt. Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uwe ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.

Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik: wees dan ijverig en bekeer u."

(Openb. 3 : 15-19)

En toen begon ik te denken aan vele van onze mensen, wier belangstelling alleen naar weelde uitgaat; die vele bezittingen⁴ hebben verkregen; die hoewel ze elegant gekleed gaan, toch naakt zijn en geen smetteloos kleed dragen; die met hun ogen wijd open toch niet zien; die „vuilgewin zoeken”.

Nu is niet alle geld „gewin” — niet al het geld is „vuil”. Er is ook rein geld — rein geld, waarmee we ons voedsel, kleding, onderdak en andere benodigdheden verschaffen en waarmee we bijdragen tot de bouw van het Koninkrijk van God.

Rein geld is de beloning, die we ontvangen voor een hele dag eerlijk werk. Het is de redelijke betaling voor getrouwe dienst. Het is de eerlijke winst, gemaakt bij de verkoop van goederen en artikelen en voor het verrichten van diensten. Het zijn de inkomsten, welke ontvangen worden door transacties, waarbij alle betrokken partijen enig voordeel behalen.

„Vuilgewin” is bloedgeld, dat wat verkregen wordt door diefstal en beroving. Het is dat, wat wordt verkregen door gokken of door instel-

lingen zoals speelholen, e.d.

Vuilgewin wordt verkregen door zonde of zondige handelingen en door het verhandelen van alcohol, bier, verdovende middelen, en vele andere dingen, welke geen behagen vinden in de ogen van de Heer. Vuilgewin komt voort uit omkoperij en door exploitatie.

Chantage-geld is „vuilgewin”, door politiek gekonkel verkregen voordeel is „vuilgewin” en onrein, winsten en commissies verkregen door de verkoop van waardeloze effecten zijn bezoedeld, evenals het geld verkregen door andere bedriegerijen, buitensporig hoog berekende onkosten, onderdrukking van de armen en vergoedingen welke niet ten volle zijn verdiend. Ik ben er van overtuigd, dat mensen, die een loon of salaris aannemen en daartegenover niet een evenredige hoeveelheid tijd, energie, toewijding en diensten stellen, geld ontvangen, dat niet rein is. Natuurlijk zijn ook zij, die verboden handel drijven, ontvangers van „vuilgewin”.

„Gij zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het Huis des Heren uws Gods brengen tot enige gelofte, want ook die beide zijn den Here uw God een gruwel.”

(Deut. 23 : 18)

En Micha geselde deze zonde. Hij zeide:

„.....Wie is het begin van de overtreding Jakobs? Is het niet Samaria? En wie van de hoogten van Juda? Is het niet Jeruzalem? Daarom zal ik Samaria stellen tot ene steenhoop des velds, tot plantingen eens wijngaards.....

en al haar gesnedene beelden zullen vermorzeld worden, en al hare hoerenbeloningen zullen met vuur verbrand worden, en

al hare afgoden zal ik stellen tot ene woestheid, want zij heeft ze van hoerenloon vergaderd en zij zullen tot hoerenloon wederkeren. Want hare plagen zijn dodelijk.....

(Micha 1 : 5-7, 9)

Ik ben er zeker van, dat geld onrein is, wanneer het verkregen wordt door onderdrukking, vervalsing, omkoperij of door een verkeerde voorstelling geven van zaken. Gij zult u misschien de geschiedenis van de profeet Samuel herinneren:

.....zo stelde hij zijn zoons tot rechters over Israël. Doch zijn zonen wandelden niet in zijne wegen, maar zij neigden zich tot de gierigheid en namen geschenken en bogen het recht.

(I Samuel 8 : 1, 3)

Toen zeide Samuel tot gans Israël: Ziet ik heb naar ulieder stem gehoord in alles, wat gij mij gezegd hebt, en ik heb een koning over u gesteld.

En nu ziet, daar trekt de koning voor uw aangezicht heen, en ik ben oud en grijs geworden, en ziet, mijne zonen zijn bij ulieden; en ik heb voor uw aangezicht gewandeld van mijne jeugd af tot deze dag toe.

Ziet, hier ben ik: betuigt tegen mij voor den Here en voor Zijne gezalfde, wiens rund ik genomen heb en wiens ezel ik genomen heb, en wien ik verongelijkt heb, wien ik onderdrukt heb, en van wiens hand ik een geschenk genomen heb, dat ik mijn ogen van hem zou verborgen hebben, zo zal ik het ulieden wedergeven.

Toen zeiden zij: Gij hebt ons niet verongelijkt, en gij hebt ons niet onderdrukt, en gij hebt van niemands hand iets genomen.”

(I Samuel 12 : 1-4)

In de dagen van Jesaja waren er mensen, die zich door giften lieten omkopen, waardoor de profeet de volgende vermaning liet horen:

„Die in gerechtigheden wandelt en die billikheden spreekt, die het gewin der onderdrukkingen verwerpt, die zijne handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden, die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijne oren toesluit, dat hij het kwaad niet aanzie: die zal in de hoogten wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijne wateren zijn gewis.” (Jesaja 33 : 15-16)

„Wee degenen, die helden zijn om wijn te drinken, en die kloeke mannen zijn om sterke drank te mengen; die de goddeloze rechtvaardigen om een geschenk.....

Daarom gelijk de tong des vuurs de stoppel verteert en het kaf door de vlam verdaan wordt, also zal hun wortel als een uitering wezen en hunne bloem zal als stof opvaren.....

(Jesaja 5 : 22-24)

In Exodus lezen we ook over de giften voor omkoperij:

„Ook zult gij geen geschenk nemen; want het geschenk verblindt de zienden, en het verkeert de zaak der rechtvaardigen.” (Exodus 23 : 8)

In Mattheus veroordeelde de Meester onreine giften, welke verkregen worden door onreine en onvergevingsegezinde harten:

„Doch Ik zeg u: Zo wie ten onrechte op zijn broeder toornig is, die zal strafbaar zijn door het gericht, en wie tot zijn broeder zegt: Rakal, die zal straf-

baar zijn door de Grote Raad; maar wie zegt: Gij dwaas, die zal strafbaar zijn door het helse vuur. Zo gij dan uwe gave zult op het altaar offeren, en aldaar gedachtig wordt, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat daar uwe gave voor het altaar en ga heen, verzoen u eerst met uw broeder, en kom dan en offer uw gave."

(Matth. 5 : 22-24)

De gift is aanvaardbaar, wanneer deze rein en onbevlekt is.

Over eerlijk handelen in zaken, bij koop en verkoop en bij algemene vertegenwoordigingen wordt veelvuldig in de Schriften gesproken. De waarschuwing aan Israël is in onze dagen nog steeds van toepassing:

„Daarom, wanneer gij aan uwe naaste wat veilbaars verkopen, of uit de hand uws naasten kopen zult, dat niemand de een den ander verdrukke;

.....maar vreest voor uwe God; want Ik ben de Here uw God.”
(Lev. 25 : 14, 17)

En in de Spreuken lezen we:

„Die den arme verdrukt om het zijne te vermeerderen, en den rijke geeft, komt zekerlijk tot gebrek.”

(Spreuken 22 : 16)

Er is in de Schriften veel gezegd over de huurder en de gehuurde en over de werkgever en de werknemer:

„Welaan nu, gij rijken, weent en huilt over uw ellendigheden, die over u komen.

Uw rijkdom is verrot, en uwe klederen zijn van de motten gegeten geworden:

uw goud en zilver is verroest, en hun roest zal u zijn tot een getuigenis, en zal uw vlees als

een vuur verteren; gij hebt schatten vergaderd in de laatste dagen.

Ziet, het loon der werklieden, die uw land en gemaaid hebben, hetwelk van u verkort is, roept; en het geschrei dergenen, die geooft hebben, is gekomen tot in de oren van den Here Zebaoth.”
(Jac. 5 : 1-4)

.....En Ik zal een snel Getuige zijn tegen de tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen degenen, die valselyk zweren, en tegen degenen, die het loon des dagloners met geweld inhouden, die de weduwe en de wees en de vreemdeling het recht verkeren, en Mij niet vrezzen, zegt de Here der heirscharen.”
(Maleachi 3 : 5)

„Wee dengenen, die het kwade goed heten en het goede kwaad, die duisternis tot licht stellen en het licht tot duisternis, die het bittere tot zoet stellen en het zoete tot bitterheid.”
(Jesaja 5 : 20-21)

Wederom:

„Gij zult de armen en noodduftigen dagloner niet verdrukken, die uit uwe broederen is, of uit uwe vreemdelingen, die in uw land en uwe poorten zijn. Op zijne dag zult gij zijn loon geven, en de zon zal daarover niet ondergaan; want hij is arm en zijn ziel verlangt daarnaar.”
(Deut. 24 : 14-15)

En voor mij betekent dat, wee over degene, die alleen verstandelijk denken, die hun fouten in deze aangelegenheden wegredeneren en die hun onderdrukking rechtvaardigen. Boerenknechten, hulpen in de huishouding en onbeschermden mensen worden vaak onderdrukt als de

economische toestanden hen in een positie plaatst, waar zij maar moeten accepteren, wat hun geboden wordt, of anders werkeloos blijven. En soms rechtvaardigen we onszelf, wanneer we te weinig betalen, en pochen hier zelfs op:

„Wee dien, die ongerechtigheid bedenken en kwaad werken op hunne legers; in het licht van de morgenstond doen zij het, dewijl het in de macht van hunne hand is.

En zij begeren akkers en roven ze, en huizen en nemen ze weg; also doen zij geweld aan de man en zijn huis, ja, aan een iegelijk en zijne erfenis.”

(Micha 2 : 1-2)

En dan zijn er nog mensen onder ons, die buitensporig hoge vergoeding verlangen voor bewezen diensten en die nalaten voor „waarde genoten” te tekenen en die zelfs niet loyaal zijn bij hun onvoldoende en ondoelmatige dienstverlening.

De schrijvers in de Schriften vermanen de werknemers hun meesters te gehoorzamen, hun werkgevers te behagen, met een oprechtheid van harte te werken, eerlijk te zijn met de doorgebrachte tijd en gedane dienst en lijntrekken te vermijden.

De Heer weet, dat we voedsel, kleding, onderdak en andere dingen nodig hebben. Hij verwacht van ons, dat we in ons levensonderhoud voorzien. Hij beveelt ons om de nodige dingen voor onze gezinnen te verschaffen. Hij staat ons misschien toe, dat we een redelijke luxe genieten, maar niet door-onrein geld. De Zalmgmaker zeide:

„Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal de ene haten en de andere liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten. Gij kunt

niet God dienen en de Mammon.” *(Hatth. 6 : 24)*

En als we om ons heen zien, zien we velen, die begerig zijn naar grote weelde en voornamelijk naar die weelde, die door ongeoorloofde praktijken en ten koste van strikte eerlijkheid en volmaakte onkreukbaarheid wordt verkregen. We zijn heel moeilijk te bevredigen. Hoe meer we hebben, des te meer willen we hebben.

Paulus scheen de menselijke natuur te begrijpen en onderschreef volledig de verklaring van de Meester: „.....een rijk man kan heel moeilijk het Koninkrijk der Hemelen binnengaan.” (Zie Matth. 19 : 24). Hij zegt:

„Want wij hebben niets in de wereld gebracht: het is openbaar, dat wij ook niet kunnen iets daaruit dragen, maar als wij voedsel en deksel hebben, wij zullen daarmede vergenoegd zijn.

Doch die rijk willen worden, vallen in verzoeking en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang.

Want de geldgierigheid is een wortel van alle kwaad, tot welke sommigen lust hebbende, zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken.”

(1 Timoth. 6 : 7-10)

„Maar als wij voedsel en deksel hebben, wij zullen daarmede vergenoegd zijn.” — Waarom een andere boerderij, een andere kudde schapen, een andere veestapel, een andere ranch? Waarom een ander hotel, een ander café, een andere zaak, een andere winkel? Waarom een andere fabriek, een ander kantoor,

een andere dienst, een ander bedrijf? Waarom allemaal andere dingen, terwijl men toch al alles heeft, dat in de noodzakelijkheden en redelijke luxe van het leven voorziet? Waarom doorgaan met het uitbreiden en vermeerderen van bezittingen, voornamelijk als deze vermeerderde verantwoordelijkheden iemands belangstelling wegtrekken van het eigenlijke gezin, de geestelijke verplichtingen en de dingen, die God wil, dat wij in onze levens voorrang verlenen? Waarom moeten we altijd zó ver uitbreiden, dat onze belangstelling verdeeld wordt en onze aandacht en gedachten zich richten op de dingen van de wereld? Natuurlijk is het heel moeilijk voor iemand om de juiste aandacht te schenken aan geestelijke zaken, als zijn wereldse bezittingen zo groot worden.

„De arme, wandelende in zijne oprechtheid, is beter dan die verkeerd is van wegen, al is hij rijk.” (Spreuken 28 : 6)

En dan trof me het volgende uit Spreuken:

„Een gans getrouw man zal veelvuldig zijn in zegeningen, maar die haastig is om rijk te worden, zal niet onschuldig wezen.” (Spreuken 28 : 20)

En ik vraag me af of velen van ons zich niet haasten om rijk te worden. Nemen we het zo nauw niet meer, alleen maar om geld te vergaren?

Ik vraag me af, of geld, dat op de sabbat verdiend wordt, wanneer het niet nodig is op de sabbat te werken, ook geen onrein geld is. Ik besef, dat er sommige mensen zijn, die op de sabbat moeten werken; en als zij dit doen, als zij er toe genoodzaakt zijn, dan is de toestand natuurlijk heel verschillend, maar ik ben bang voor de mannen en vrouwen, die de sabbat vrijwillig gebruiken om zaken af te wikkelen,

hun bezit te vermeerderen en hun inkomsten te vergroten. Ik geloof, dat de Heer tot hen sprak toen Hij zeide: „Wee over hen, die kwaad goed noemen.” (Jes. 5 : 20).

Soms sussen we ons geweten door te zeggen, dat hoe meer we krijgen, hoe meer we kunnen geven voor goede zaken, maar dat is natuurlijk maar een uitvlucht. Er zijn mensen, die op de sabbat werken, niet omdat ze ertoe gedwongen worden, maar omdat het inkomen zo aanlokkelijk is, en anderen werken vrijwillig, omdat het sabbat-werk hun anderhalf maal zoveel oplevert.

In één van de districten ondervroeg ik kortgeleden een man voor een belangrijke positie in de districts-reorganisatie. En ik zeide tot hem: „Wat hebt u voor een betrekking?” En hij zeide: „Ik heb een pompstation.” Toen vroeg ik hem: „Werkte u ook op de sabbat?” Zijn antwoord was: „Nee, dat doe ik niet.”

„Wel, hoe kun je dat voor elkaar krijgen? De meeste houders van pompstations menen, dat ze op de sabbat geopend moeten zijn.” „O, dat gaat best”, zei hij, „de Heer is goed voor me.” „Ondervindt u scherpe concurrentie?”, vroeg ik. „Ja zeker”, antwoordde hij, „aan de overkant van de straat is een pompstation, dat de hele Zondag geopend is.” „En u bent nooit geopend?” vroeg ik. „Nee mijnheer,” zei hij, „en toch ben ik dankbaar, want God is goed voor me en ik heb voldoende om van te leven.”

Ik was eens in een ander district ook met betrekking tot een reorganisatie-programma en een andere broeder kwam in aanmerking voor één van de hoogste posten; en toen we hem vroegen, wat hij voor de kost deed, zeide hij, dat hij een kruidenierszaak had. „Wel, de meeste winkels zijn op Zondag open, de uwe ook?”. „Wij sluiten op Zon-

dag,” zei hij. „Maar hoe kunt u concurreren tegen mensen, die zeven dagen geopend zijn?” „Dat doen we toch. Het gaat ons tenminste best,” was zijn antwoord.

„Maar zou u op de sabbat niet het meeste kunnen verdienen?” „Ja,” antwoordde hij, „we zouden waarschijnlijk op de sabbat twee keer zo veel verkopen als op een gemiddelde andere dag, maar we kunnen het zonder dat stellen, en de Heer is barmhartig geweest; Hij is genadig geweest; Hij is goed geweest.” „Wat verkoopt u in deze winkel?” vroeg ik hem. Hij zeide: „Kruidenierswaren en verder allerlei andere artikelen.” „Uw concurrenten verkopen zeker nog andere dingen, met inbegrip van verboden waar, is het niet?” vroeg ik. „Ja, maar wij meenden, dat het niet goed was,” zei hij, „daardoor verkopen we natuurlijk minder. De mensen gaan de winkel uit en gaan naar een andere zaak om voor vele dollars kruidenierswaren te kopen, omdat zij daar ook een paar flessen bier of wijn kunnen kopen, die wij niet kunnen aanbieden.” En ik kon me niet weerhouden te zeggen: „God zegene u, getrouwe broeder. De Heer zal zeker deze schijnbare opofferingen indachtig wezen. Uw dollars zijn rein. Zij zullen u zeker niet in de weg staan bij het vinden van het Koninkrijk van God.”

De Zaligmaker wist, dat de os in de modder kan raken op Zondag, maar Hij wist ook, dat geen enkele os iedere week vrijwillig in de modder kruipt.

Tijdens mijn vele reizen ontmoet ik vele getrouwe mensen, die afstand doen van de winsten, welke zij op Zondag kunnen maken en de winsten verkregen door het handelen in verboden artikelen. Ik heb veeboeren ontmoet, wier knechten op de sabbat nooit de gebruikelijke

ronde?

ronde behoeften te doen; fruitstalletjes langs de weg, die dag en nacht open zijn, maar die op Zondag dicht zijn, zelfs in het seizoen als het fruit schaars is; drogisten en suikerbakkerswinkels, die hun geld verdienen op de zes wekdagen; eethuizen en kraampjes langs de weg, die gesloten zijn op de dag des Heren. En er zijn nog vele andere mensen, die door redenering en zelfrechtvaardiging op Zondag winst zouden kunnen maken, maar wien het een voldoening en vreugde betekent, hiervan af te zien. En elke keer als ik zulke goede mensen ontmoet, die bereid zijn van deze winsten af te zien, geeft me dit vreugde en gevoel ik in mijn hart, dat ik hen moet zegenen voor hun standvastigheid, hun moed en hun vertrouwen. Er zijn natuurlijk nog vele andere manieren, waarop geld bezoedeld kan worden. Ik bid, dat we ons geld rein mogen houden. En ik bid de Heer, dat Hij Zijn kinderen zal zegenen, dat zij het vertrouwen zullen hebben Zijn geboden te leven, niettegenstaande dat soms offers verlangd worden. Ik weet, dat God hun dit eens zal vergoeden. Ik weet, dat de mens uiteindelijk nooit zal lijden voor één of ander schijnbaar geldelijk offer, dat wordt getroost, want Hij heeft ons geboden, Zijn wet te leven en heeft ons eens de volgende uitdaging voorgehouden:

.....en beproeft Mij nu daarin, zegt de Here der heirscharen, of Ik u dan niet zal opendoen de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen.”

(Maleachi 3 : 10)

Moge God ons allen zegenen, dat wij Zijn leringen van nabij zullen leven om daardoor de zegeningen te verdienen, welke Hij ons heeft beloofd; dit bid ik in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen.

ONZE ZONNEHOEK

*Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker*

Moederdag!

HOE vaak hebben we al niet een woord horen uitspreken, dat bijna een toverklank voor ons heeft. Jullie zult wel kunnen raden, welk woord dit is. Het is één van de mooiste woorden in onze taal. Het is één van de eerste woorden, die we leren zeggen.

Het is een woord, dat we iedere dag vele, vele keren gebruiken. We gebruiken het, wanneer we blij zijn en we gebruiken het, wanneer we verdriet hebben, of in moeilijkheden verkeren.

Het geeft iets te kennen, dat we allen bezitten of hebben bezeten, en toch is het zó iets verschrikkelijk waardevol, dat we er maar één van bezitten in de hele wereld.

Jullie begrijpt natuurlijk allemaal wel, wat dit woord is. Het is het woord **MOEDER**.

Ik las laatst een aardig gedichtje over de waarde, die een moeder voor ons bezit en hoe God in Zijn schepping duidelijk heeft willen maken, hoe belangrijk een Moeder in het leven van een mens is en welke plaats zij hierin inneemt.

Van de meeste dingen heeft God honderden en duizenden exemplaren geschapen, maar we bezitten maar één Moeder.

Nu zullen de mannen en jongens misschien zeggen: maar we hebben ook maar één vader en daarin hebben ze natuurlijk gelijk, maar het is nu Moederdag en op Vaderdag zullen we wel weer over de vaders praten.

Het gedichtje, waar ik het zojuist over had, is als volgt:

Er zijn honderden sterren in de hoge hemel,
en honderden schelpen op het strand der zee.
Honderden vogels zingen in de bomen
en honderden bijtjes zoemen met hen mee.
Honderden dauwdrupp'len begroeten de morgen;
honderden lammetjes dart'len in de wei.
Honderden bloemen tooien de velden,
Doch er is maar één Moeder: en zij is van 'mij!

We weten, dat we op Moederdag vaak pas goed beseffen, hoe lief en goed we moeder toch wel vinden, en dat we haar toch zo moeilijk zouden kunnen missen. Op die dag zouden we graag alles voor haar willen doen en zijn we ook meestal met de beste voornemens bezielde om het haar steeds naar de zin te maken en te doen, wat zij van ons vraagt, omdat we toch wel weten, dat moeder alleen dat van ons verlangt, wat voor ons eigen bestwil is. Ik heb eens gehoord van een klein jongentje, dat nogal slordig was, een beetje schuw van water, tenminste als het op het wassen van zijn gezicht en zijn handen aankwam, die graag met een raagbol liep, omdat het zo lastig was steeds je haren te moeten kammen en die ook zijn schoenen niet al te vaak poetste. Maar op Moederdag kwam hij plotseling tot het beseff, dat zijn mammie toch wel gelijk had in alles wat ze hem probeerde te leren en toen had hij voor haar het volgende gedichtje uit zijn hoofd geleerd:

Mam, ik zal me heus achter mijn oren wassen,
dat doe ik beslist voortaan.
En steeds netjes mijn haren kammen,
en mijn eten niet laten staan.
Ook zal ik altijd mijn schoenen poetsen,
En broertje en zusje niet meer plagen.
En heus, 'k zal altijd onmiddellijk doen,
Wat of u me ook zult vragen.

Tot slot wilde ik een verhaaltje vertellen over Moederdag. Dit verhaaltje had net zo goed op een andere dag kunnen gebeuren, maar het was toevallig de dag voor Moederdag, en er wordt ook in verteld, welk een grote invloed de opvoeding, die een moeder haar kinderen geeft, heeft.

Het verhaaltje heet:

Robbie's geschenk voor moeder.

Robbie klemde zijn geld stevig in zijn handje, toen hij zich door de straat haastte. Morgen was het Moederdag en hij wist, wat hij voor haar wilde kopen — de mooiste rode shawl, die hij ooit gezien had. Wat zou ze daar blij mee zijn, als hij haar die gaf. Robbie had zijn centjes zelf verdiend. Hij had gedurende een lange tijd iedere dag Pappa geholpen tot hij genoeg geld had voor die rode shawl. Hij keek naar de twee guldèn vijftig, die hij in zijn hand had.

Zie vervolg pagina 149

ZENDELINGEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING

Donovan H. Van Dam
*President der Nederlandse
Zending*

Ada Strong Van Dam
*Presidente der Z.H.V. in de
Nederlandse Zending*

Marvin Reed
Van Dam

Donette
Van Dam

Lee Herbert
Van Dam

Blanche A. Erickson
Kennewick, Wash.
*Secretaresse op het
Hoofdkantoor*

Douglas R. Voorhees
Manti, Utah
*Zendingssecretaris
en
Overziener van de
Priesterschap*

Daryl Van Dam
*Jeugdwerk-
overzienster
en
Zendings-
geschiedschrijfster*

Beth Chr. Harman
Grand Junction, Col.
*Secretaresse van
statistieken en archief*

Nicholas Vanderlinden
Salt Lake City, Utah
*Eerste raadgever in het
Presidentschap der
Nederlandse Zending*

Rinze Schippers — Den Haag
*Twæde raadgever in het
Presidentschap der
Nederlandse Zending
Leider van het Microfilmwerk*

Clyde K. Rudd en Anaise G. Rudd, St. Anthony, Idaho
Assistenten van „De Ster”

Clara Borgeson
Santaquin, Utah
*Zondagsschool- en
O.O.V.-overzienster*

Carlton, J. Judkins
Ephraim, Utah

Renstje B. Vanderlinden
Salt Lake City,
Utah

Johannes Vandertoolen
Salt Lake City, Utah

Jack F. De Mann
Salt Lake City, Utah

Hendricus J. M. Hoole
Salt Lake City, Utah

Donald M. Peck Jr.
Salt Lake City, Utah

Willem B.
Hesterman
Salt Lake City, Utah

Jantine A.
Hesterman
Salt Lake City, Utah

John H. Boogert
Salt Lake City, Utah

Catharinus Van Alphen
Salt Lake City, Utah

Johannes van Yperen
Rotterdam, Holland

Ned H. Hansen
Payson, Utah

Bowe de Vries
Ogden, Utah

Maurine Sieverts
Salt Lake City, Utah

Diana A. Woltjer
Salt Lake City, Utah

Ronald J. Lewis
Provo, Utah

Douglas A. Robertson
Riverton, Utah

Max L. Pinegar
Spanish Fork, Utah

Lawrence W. Jensen
Salt Lake City, Utah

Albert D. Robison
Logandale, Nevada

David Reece Jones
Payson, Utah

Pieter 't Hart
Ogden, Utah

Wilford B. Meek
Preston, Idaho

Elizabeth J.A. Smith
Salt Lake City, Utah

Lorenzo Y. Rigby
Rexburg, Idaho

Ralph Kanon
Salt Lake City, Utah

Glen Dorin Zohner
Driggs, Idaho

Criesta J. Thomas
Malad, Idaho

Clair Gail Cherry
Ephraim, Utah

David Leon Jensen
Salt Lake City, Utah

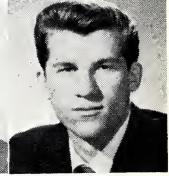
Roland W. Hein
Vernal, Utah

Ray M. Brown
Payson, Utah

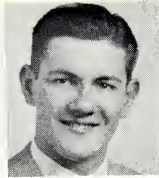
Ernest C. v. Bibber
Salt Lake City, Utah

Don Lewis Van Noy
Oakland, Californië

„De Ster“

John C. Marston
Ogden, Utah

Larry D. Bergen
Ogden, Utah

Henry J. Dickamore
Ogden, Utah

Ronald A. Crandall
Sacramento, Calif.

Jeanette Jongkees
Salt Lake City, Utah

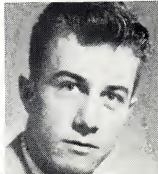
Armal B. Carpenter
Thatcher, Arizona

Harry M. Weenig
Boise, Idaho

George R. Willett Jr.
Provo, Utah

Clifford F. De Graw
Spanish Fork, Utah

Joseph Ray Bienz
Bern, Idaho

Kenneth L. De Vries
Ogden, Utah

Marvin R. Harmon
Mesa, Arizona

Cornelius A. Hofman
Salt Lake City, Utah

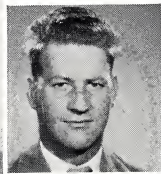
Warren D. Losee
Provo, Utah

Daniel H. Atwood
Raymond, Alb. Can.

Raymond G. Horne
Seattle, Washington

Larry Hyde Brim
Downey, Idaho

Harold D. Winterton
Oakley, Utah

Dan K. Merrell
Provo, Utah

Herman K. Hatch
Bancroft, Idaho

Carla Owens
Filer, Idaho

Gaylen M. Beazer
Lorenzo, Idaho

Eloise Steiger
Hollywood, Californië

Cal Hans Barlow
Bountiful, Utah

Dee W. Hadley
Ogden, Utah

Duane Van Midgley
Salt Lake City, Utah

*„En hoe groot is Zijn vreugde over de ziel, die zich bekeert!
Daarom zijt gij geroepen om bekering tot dit volk te prediken.
En wanneer gij al uw dagen zoudt besteden met bekering tot dit
volk te prediken, en slechts één ziel tot Mij brengt, hoe groot zal
dan uw vreugde met deze zijn in het koninkrijk Mijns Vaders!
En wanneer nu uw vreugde groot zal zijn met één ziel, die gij tot
Mij in het koninkrijk Mijns Vaders hebt gebracht, hoe groot zal
dan uw vreugde zijn, indien gij vele zielen tot Mij zoudt brengen!”*

Leer en **V**erbonden 18 : 13-16.

Vervolg van pagina 140

„Ik heb een hele rijksdaalder verdiend,” dacht Robbie trots, „dat is precies genoeg om die mooie rode shawl te kopen.”

Robbie liep zó vlug naar het warenhuis, dat hij bijna tegen Ineke aanbotsde, het meisje, dat naast hem woonde en die midden op de stoep stond te huilen. „O, hemel,” dacht Robbie. „Ik vraag me af, wat er aan de hand is. Misschien kan ik haar helpen, maar het mag niet te lang duren, want ik moet die shawl voor moeder kopen.”

Het kleine meisje stond zó hard te huilen, dat ze Robbie niet eens in de gaten had.

„Hallo Ineke,” zei Robbie. „Waarom huil je?”

„Ik heb mijn geld verloren,” snikte ze, terwijl ze in haar ogen wreef, „en nu kan ik geen cadeautje voor mijn moeder kopen voor Moederdag.”

„O lieve help,” dacht Robbie droevig, „wat kan ik daaraan doen?” Hij wist wel, dat hij zich heel erg ongelukkig zou voelen, als hij het geld verloren had, dat hij had verdiend en niets voor zijn moeder had kunnen kopen. „Wáár heb je het geld verloren?” vroeg Robbie. „Misschien kunnen we het nog vinden.”

Maar Ineke schudde bedroefd haar hoofd. „Ik weet niet, waar ik het verloren heb,” zei ze, „ik had vijf en zeventig cent — drie mooie glimmende kwartjes. Ik heb ze in mijn zak gestopt en mijn hand er boven op gehouden, zodat ze er niet uit konden wippen, maar kijk eens!” Ze keerde haar zak binnenstebuiten, zodat Robbie het gat kon zien, dat in de éne hoek zat. „Al mijn geld is weg, en nu kan ik geen cadeautje kopen,” en ze begon weer te huilen.

„Huil toch alstjeblijft niet,” smeekte Robbie. „Laten we terugwandelen en zien of we het nog kunnen vinden.” Maar waar ze ook keken en hoe goed ze ook zochten, ze konden zelfs niet één kwartje terugvinden.

„Het helpt niets, hoor Robbie,” zei Ineke bedroefd. „Ik zal moeder wel moeten vertellen, waarom ik haar niets kon geven. Je wordt in ieder geval bedankt voor het helpen zoeken.” Toen liep ze langzaam de straat af.

Robbie keek haar na, toen ze zo bedroefd wegliep. Het speet hem heel erg, dat hij haar niet kon helpen. Hij keek naar de twee gulden vijftig, die hij nog steeds stevig in zijn hand geklemd hield.

„Nee,” dacht Robbie. „Ik kan haar toch niet van mijn geld geven. Dan zou ik niet genoeg overhouden voor die mooie rode shawl voor moeder.” Toen herinnerde hij zich, dat zijn moeder hem zo dikwijls had gezegd, dat hij nooit zelfzuchtig mocht zijn. Hij wist, dat zij niet erg gelukkig met een mooi cadeau zou zijn, als de moeder van Ineke helemaal geen cadeau kreeg. „Wacht eens even, wacht eens even!” riep Robbie, terwijl hij Ineke zo hard als zijn benen hem konden dragen, achterna. „Ik heb een reuze idee. Kijk eens!” En Robbie liet zijn twee gulden vijftig zien. „Ik zou ook wat voor mijn moeder gaan kopen, maar ik heb wel genoeg voor ons allebei.”

„O nee,” zei Ineke. „Dan zou je niet kunnen kopen, wat je van plan was.” „Dat hindert niet,” antwoordde Robbie dapper. „Er zijn nog een heleboel cadeautjes, die niet zoveel kosten. Kom maar mee.”

De twee kinderen haastten zich door de straten tot ze aan het grote warenhuis kwamen. Robbie dorst niet naar de mooie rode shawl in de etalage te kijken. Want hij wist, dat er een prijsje bijstond van f 2.50. Dat was tenminste zo, toen hij er de vorige keer naar had gekeken.

„O Robbie“, riep Ineke gelukkig en wees naar een mooie plant met helderode bloemen. „Ik weet, dat Moeder die prachtig zou vinden. Denk je, dat die te veel zou kosten?“

„Deze plant kost vijf en zeventig cent,“ zei een glimlachende bediende, die naar de kinderen had staan kijken. „Zou je die willen hebben?“

„Ja,“ zei Robbie, „die willen we kopen.“ Hij probeerde zich niet al te bedreefd te voelen, toen hij de bediende één van zijn guldens gaf.

De bediende deed een mooi glimmend groen papier om de plant en gaf Robbie zijn wisselgeld terug. Ineke klemde de plant stevig tegen zich aan. Robbie was blij, toen hij zag hoe gelukkig Ineke was met haar mooie plant.

„Ik wilde een shawl kopen“, zei hij. „Maar ik heb maar f 1.75 over. Hebt u misschien ook shawls voor f 1.75?“

„Ja zeker,“ antwoordde de bediende. „We hebben allerlei soorten shawls. Hier is een leuke blauwe. Robbie keek er met treurige ogen naar. Zij was niet half zo mooi als die in de etalage. „En hier is een groene“, zei de bediende, terwijl hij een andere shawl omhooghield.

„Hebt — hebt u ook een rode?“ vroeg Robbie verlegen.

„Er staat een mooie rode in de etalage. Zou je die willen hebben?“

„O, dat is de mooiste shawl van de hele wereld,“ zei Robbie. „Die wilde ik graag kopen. Maar die kost een rijksdaalder,“ besloot hij droevig.

„Nu niet meer,“ lachte de bediende. „We hebben haar deze morgen toevallig afgeslagen tot f 1.75. Zou je die willen hebben?“

„O ja, natuurlijk!“ riep Robbie opgewonden. „Die wil ik graag hebben.“ Heel trots en gelukkig gingen de beide kinderen naar huis terug. Ineke klemde de plant stevig in haar armen en Robbie paste zorgvuldig op het pakje, dat hij onder zijn arm hield.

Toen Robbie de volgende dag het cadeau aan zijn moeder gaf, vertelde hij haar over Ineke en hoe zij haar geld verloren had.

„Ik was toch zo bang, dat ik, voor u die mooie shawl niet kon krijgen, moeder,“ zei Robbie.

Moeder deed de mooie rode shawl om. Wat stond ze haar goed!

„Zij is gewoon prachtig, Robbie,“ zei Moeder gelukkig. „Het is de mooiste shawl, die ik ooit gezien heb. Maar zelfs als je deze niet had kunnen kopen, had je me toch iets gegeven, dat heel mooi was. Want het mooiste cadeau, dat mijn jongen me had kunnen geven is, dat ik weet, dat hij zó onzelfzuchtig is, dat hij geholpen heeft ook de moeder van iemand anders gelukkig te maken.

DENKT U AAN DE

VOORJAARS-CONFERENTIES

WAAR HET GEHELE DISTRICT BEHOORT AANWEZIG TE ZIJN?

Nadere inlichtingen: zie pagina¹² 159

Vergeet niet Uw vrienden mee te brengen

Geef ons heden ons dagelijks brood...

DOOR ANDRÉE

*

HOE vaak zouden deze woorden dagelijks over de gehele wereld worden opgezonden door mensen, die in nood verkeren, of misschien ook door mensen, die deze zegening slechts als een onderdeel van hun gebed beschouwen en haar afsmecken, omdat Christus haar als voorbeeld heeft gegeven?

Maar staan we eigenlijk allen wel eens stil bij de betekenis van deze smeking om brood — ons dagelijks brood? Denken we in de letterlijke betekenis aan brood, als we hierom vragen, aan het brood, dat samengesteld is uit eiwitten, mineralen, vitaminen, calorieën, e.d.? Kleine kinderen doen dit waarschijnlijk wel, maar grote mensen laten hun gedachten niet uitgaan naar het stoffelijke brood alleen, dat iedere dag deel uitmaakt van de verschillende maaltijden, die we tot ons nemen, neen, zij denken dan aan VOEDSEL in het algemeen, zowel STOFFELIJK als GEESTELIJK.

Als wij deze gebedszin ruimer wilden omschrijven, zouden we misschien kunnen zeggen: „Geef ons vandaag dát voedsel, dat we nodig hebben; geef ons precies ons rantsoen, niet te veel en niet te weinig, zowel op geestelijk als op stoffelijk gebied.”

Dat is het wat we vragen en we laten het aan Gods wijsheid over dit rantsoen te bepalen, omdat Hij precies weet hoeveel we kunnen verwerken en wat voldoende is voor een gezonde „stofwisseling”.

Sommige mensen vragen zich af, wat ons gewone voedsel nu met ons geestelijk voedsel te maken heeft, maar hiertussen is een zuivere parallel te trekken. Ik wilde hier graag de vergelijking maken van een klein kind, nieuw in dit leven, dus in de stoffelijke maatschappij, met een volwassene, die zich interesseert voor het Evangelie, maar een kind is in het geloof, omdat hij hierover nog van alles moet leren.

Wanneer een kind honger heeft, zal hij naar zijn mammië gaan en om een boterham of iets anders vragen; als de moeder verstandig is, zal zij kijken of de tijd wel geschikt is om het kind het gevraagde te geven en strookt dit niet met de regelmaat van de maaltijden, dan zal zij het kind zeker geen appeltje of boterham weigeren. Heeft bovengenoemde persoon, die nieuw is in het geloof, geestelijke honger, m.a.w. heeft hij behoefte om geestelijk voedsel in de vorm van Evangelie-waarde en geloofsprincipes tot zich te nemen, dan zal hij zich tot één

van de ouderlingen wenden en vragen, of zij misschien een avond voor hem vrij hebben om het één en ander te bespreken. De ouderlingen zullen dan na-gaan, welke dag het meest ge-schikt is en dan zullen zij deze man bezoeken om hem de eerste beginselen bij te brengen.

De bovengenoemde verstandige moeder zal het kind heus niet een mand met appelen of een schaal boterhammen voorzetten, want dan zou het kind zich een indigestie kunnen eten en misschien voor zijn leven, of in ieder geval gedurende weken geen appelen of boterhammen meer willen zien. Zo zullen in het tweede geval de ouderlingen van de Kerk niet in-eens alle wijsheid en kennis, die ze bezitten, op de onderzoeker uitstorten, want dan raakt hij eronder bedolven, kan het niet verwerken en eet zich in figuur-lijke zin een indigestie, waardoor hij er misschien voor zijn leven een tegenzin in gekregen heeft. We hebben allemaal wel eens iets heel lekker gevonden en er een beetje te veel van gesmuld, zodat, toen we de kans kregen er volop van te nemen, we er ons bij vorige gelegenheden zó aan te goed hadden gedaan, dat we het werkelijk niet meer konden zien. Zo kan het ook op geestelijk gebied gaan; een oorspronkelijke hevige interesse kan door een te grote aanbidding van voedsel als het ware verstikt raken, omdat de belangstellende zich een „in-digestie eet“.

Wij moeten met betrekking hier-op ook eens denken aan: „A man,

convinced against his will, is of the same opinion still“, hetgeen wil zeggen, dat als men iemand tegen zijn zin overtuigd, hij toch liever bij zijn oorspronkelijke mening blijft en deze niet wil los-laten. Een mens is nu eenmaal vaak een eigenzinnig en koppig wezen!

Met het oog op beide vorenge-noemde voorbeelden zal het ook verstandig zijn geen voedsel „op te dringen“, omdat dit in het eerste geval niet de nodige kracht aan het lichaam zal geven, mis-schien zelfs een omgekeerde uit-werking heeft, en wij in het tweede geval te maken krijgen met een belemmering van onze vrije wil, welke toch de grond-slag vormt van het Evangelie.

Ook hier zien we dus weer, dat we MATIGHEID moeten be-trachten, welke één van de schoonste deugden is, die we ons kunnen verwerven, een deugd, die God Zelf in de hoogste mate bezit, aangezien door Zijn Matig-heid, gepaard gaande met Liefde en Geduld, het hele universum in evenwicht wordt gehouden en de balans nooit naar één kant zal doorslaan om dit evenwicht te verstoren. God zelf leert ons matigheid en Hij geeft ons de gele-genheden en kansen om deze te betrachten. „Gematigdheid in alle dingen is de hoogste maatschap-pelijke orde.“

Laten wij dus met mate om „ons dagelijks brood“ vragen, laten wij met mate anderen „hun dage-lijks brood“ geven: alles wat „te veel“ wordt genomen of gegeven kan niet worden verwerkt en is

verspild, zodat het op een andere plaats misschien beter was terecht gekomen. Ook in geestelijk opzicht mogen we ons niet overeten of anderen per „maaltijd” te veel voorzetten, want een indigestie is zeker hêt middel, om voorgoed alle belangstelling te doden.

Wanneer wij dus smeken om ons dagelijks brood, laten we dan God de wijsheid laten van het vullen der schalen, omdat Hij precies weet, hoeveel we nodig hebben en welk voedsel we verdragen kunnen, want Hij kent al onze noden en behoeften, zelfs vóór we er om bidden.

* * * * *

Woorden van dank voor *Moeder*

„Mijn moeder is een van de edelste aller vrouwen. Moge God haar en mijn dagen lengen, opdat wij ons langer in ons samenzijn kunnen verheugen..... Gezegend zij mijn moeder, want haar hart is steeds vol van goedheid en menslievendheid.....”

* * * (Joseph Smith)

„Zelfs Hij die voor ons op het kruis stierf, in het laatste uur, in een onbeschrijfelijke doodstrijd, dacht op Zijn moeder, alsof Hij ons wilde leren dat deze heilige liefde onze laatste wereldse gedachte zou moeten zijn — het laatste punt op aarde vanwaar de geest haar vlucht zou moeten nemen naar de hemel.”

* * * (Longfellow)

„Mijn moeders invloed in het vormen van mijn karakter was zeer duidelijk zichtbaar. Zij dwong mij dagelijks lange hoofdstukken van de Bijbel uit het hoofd te leren. Aan deze tucht, geduld, stiptheid en vastberadenheid heb ik niet alleen mijn kracht te danken om pijn te verdragen,

maar ook het grootste deel van mijn smaak voor literatuur.....”

* * * (Ruskin)

„Van velen die door 't leven gaan blijft weinig opgetekend, maar zo iets goeds in 't kind blijft staan wordt Moeder meegerekend.”

* * * (L. Reypens)

„Als een jongen een goede moeder heeft streeft hij er na haar waard te zijn. Werkt een moeder van vroeg tot laat, dan is ook de jongen bereid van vroeg tot laat te werken.”

(Heber J. Grant)

* * *

„Jeugd vergaat, liefde verdwijnt, de bladeren van vriendschap vallen af, maar een moeders heimelijke hoop overleeft ze al.”

* * *

„Moederschap is de grootste invloed (of voor goed of voor slecht) in het menselijk leven. In haar hoge plicht en dienstbaarheid aan de mensheid, eeuwige geesten bekleden met onsterfelijkheid, is zij medewerkster met de Schepper Zelf.”

(David O. McKay)

of ten goede of ten slechte

DE GENEALOGISCHE VERENIGING

Altijd, wanneer het eeuwige Evangelie op aarde was, heeft de Heer geboden dat de mens Hem een woonplaats zou bouwen, waar Hij kon vertoeven en Zijn wil en openbaringen aan het volk bij monde van Zijn profeet kon geven. Voor zover de Schriften ons leren, was de eerste woonplaats die de mens voor God bouwde, een verplaatsbare, en wel het Tabernakel dat in de tijd van Mozes werd vervaardigd. Niets is bij de bouw van dit tabernakel aan het toeval overgelaten. Ieder lusje, strikje, werktuig, gereedschap enz., enz., kortom de gehele samenstelling hiervan, heeft God omschreven en verteld hoe Hij het hebben wilde. De bouw van dit tabernakel of deze woonplaats was vol symbolen.

Het geheel, dat zijn de voorhof en het Heiligdom, was omgeven door een witte muur van getweerd linnen tot manshoogte. Dit linnen was opgehangen aan stangen, welke werden gedragen door pilaren, die op hun beurt weer werden geschraagd.

Zo zag het volk van Israël dan tegen deze witte muur aan, en hoewel het geen deel had aan de handelingen die binnenin werden verricht, wist toch een ieder wat er plaats vond als de priesters daar hun werk verrichtten. Alleen bij speciale gelegenheden kon ook een ander persoon de voorhof betreden om zijn offer te brengen.

Langs het brandofferaltair en het wasvat, kwam men te staan voor „het Heiligdom”. De wanden waren van sittimhout, aan de binnenkant geheel bekleed met zuiver goud en aan de buitenkant waren de planken stevig samengevoegd door staven welke door ringen werden gestoken en met pennen werden vastgezet. Voordat deze planken geschikt waren om met elkaar deze hechte muren te vormen, was er heel wat werk aan verricht. Deze muren symboliseren de leden van de kerk in die dagen, die ook met elkander zulk een hechte muur dienden te vormen, nadat ook zij geschikt waren gemaakt om als steunen van het Koninkrijk van God te dienen. Het geheel was bedekt door vier kleden. Het bovenste, waar de mens tegen aankeek, was gemaakt van zwart geverfde dassen- of robbenvellen, hetgeen de mens in zijn zonde symboliseerde. Daaronder lag een kled van rood geverfde geitenvellen, hetgeen het bloed van Jezus Christus

betekende, waardoor de mens gereinigd werd zoals het witte kled dat daaronder lag en dat geweven was van wit geitenhaar. Daar weer onder lag een kled, geweven van het fijnste linnen en geborduurd en doorweven met hemelse tinten, hemelsblauw, scharlaken en purper, welke de hemelse sferen voorstelde waarin God vertoeft en waarin de mens kan komen. Het was in twee gedeelten verdeeld, nl. het Heilige, en het Heilige der Heiligen en deze twee waren van elkaar gescheiden door het voorhangsel.

Ook in de tijd dat Jezus op aarde woonde, was er een tempel, waarin een voorhangsel hing en waarin dus een deel „het Heilige” en een deel „het Heilige der Heiligen” was. Tot „het Heilige” hadden de toegewijde priesters toegang, in „het Heilige der Heiligen” kwam alleen de Hogepriester eens per jaar om de bepaalde handelingen te verrichten.

Enkele weken geleden was het Pasen en sprak de gebeurtenis, die zich nu bijna twee duizend jaar geleden in Jeruzalem afspeelde, weer eens zo sterk tot ons. Op dat grote, verschrikkelijke moment dat de Heer stierf aan het kruis, scheurde het voorhangsel van de tempel in tweeën, en dat gedeelte, „het Heilige der Heiligen” wat tot nu toe alleen toegankelijk was geweest voor de Hogepriester eens per jaar, werd nu opengesteld voor al de toegewijden. Op dat grote moment werd de band der dood verbroken en de weg geopend voor allen om op te staan uit de doden, maar niet voor allen om in te gaan in „het Heilige der Heiligen”. Deze terugkeer tot de hemelse sferen is en blijft alleen voor de toegewijde, de reine, de offervaardige, hij die gewillig is de geboden te gehoorzamen en de werken doet die God ons gebiedt. Deze toegang tot „het Heilige der Heiligen” is alleen voor hen die gewillig zijn het offer van het tiende te brengen, het Woord van Wijsheid te leven en het werk van liefde, d.w.z. de doop voor de doden te doen.

Zr. H. W. Sont.

NIEUWE APOSTEL

ELDER GEORGES Q. MORRIS werd ondersteund door de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen als de nieuwe Apostel. Ouderling Morris was gedurende de laatste twee en een half jaar assistent aan de Raad der Twaalf en neemt de plaats in van de overleden apostel Matthew Cowley.

Ouderling Sterling W. Sill neemt de plaats in van Ouderling Morris als assistent aan de Raad der Twaalf.

(Uitvoerige inlichtingen zullen in het Juni-nummer verschijnen).

Werk en Ontspanning

Hebt u ooit nagedacht hoe het leven er uitzag in de dagen van de pioniers? Hebt u ooit uzelf afgevraagd of er ooit wat tijd was voor iets anders dan werken in die dagen van zorgen en moeilijkheden?

Ongetwijfeld ziet het er uit alsof er weinig tijd over was voor iets anders behalve werk. Nochtans was dit niet het geval, want het volk en speciaal de leiders kenden ook de waarde van andere dingen om hun gedachte bezig te houden. Het was al zwaar genoeg, samen met het reusachtig werk dat zij hadden om te koloniseren en huizen te bouwen, zodat er afleiding nodig was en bijgevolg was er tijd veroorloofd voor geestelijke- en ontspanningsaangelegenheden buiten de werkuren.

Dit was ook het geval toen zij onderweg waren op hun lange tocht over de woestijnvlakte naar Utah. Om het even waar zij waren of hoeveel er te werken was, er waren altijd Kerkdiensten op de Zondagen en elke avond, nadat zij met hun wagens halt hielden op het einde van een lange vermoeiende dagreis, werd er ontspanning gezocht in volksdans en zang.

Ja, deze oude pioniers namen voldoende tijd om hun God op een passende wijze te eren en zich-

zelf, zowel geestelijk als lichamenteel, door gezond vermaak en ontspanning te ontwikkelen.

Diezelfde bedachtzaamheid wordt door de huidige kerkleiders steeds gehuldigd als noodzakelijk en belangrijk voor de groei en de vooruitgang van de Heiligen. Dat is de reden waarom er altijd een bepaalde tijd gegund wordt aan concurrerende werkzaamheden, dansen en sport in het tegenwoordig kerkprogramma.

Dit activiteitenprogramma, tegelijk geestelijk en ontspannend, is niet voor enkelen, maar alle leden en vrienden, waar zij ook mogen wonen, krijgen dezelfde kans en mogen er aan deelnemen. Hetzelfde programma wordt gevolgd in elke plaats waar de Kerk van Jezus Christus opgericht is.

In het zendingsveld worden vele dergelijke gelegenheden aangeboden en een der mooiste gelegenheden is de jaarlijkse Pinksterconferentie, gehouden door de O.O.V. te Rotterdam.

Zoals gewoonlijk werd ook dit jaar een mooi programma samengesteld voor de **driedaagse conferentie op 5, 6, en 7 Juni**. De eerste dag, **Zaterdag 5 Juni**, zal

aanvangen met een **Bestuursvergadering** om 4 uur n.m. in de **Bas Jungeriusstraat, 121**. Om 8 uur 's avonds begint het grote feest, toegankelijk voor iedereen in het Groot Handelsgebouw, met als hoogtepunt het **Goud- en Groenbal**. Toneel, muziek en volksdans staan ook op het programma.

Op Zondag 6 Juni worden in het **Groot Handelsgebouw** twee conferentiezittingen gehouden om 10 uur v.m. en 4 uur n.m. Een **Haardvuuravond** vangt aan om 8 uur 's avonds in de **Bas Jungeriusstraat 121**.

Maandag 7 Juni, de laatste dag

van de conferentie, zal in de **Bas Jungeriusstraat 121** gewedijverd worden in vertellen, **declamatie**, **toespraakjes**, **debat**, **kwartetzing** en **solo-muziek**, **Engels**, **openbaar spreken** en **tafeltennis**. Om 7 uur 's avonds zullen er **prijzen** uitgereikt worden aan allen die aan het wedstrijdwerk deelgenomen hebben en zal de conferentie met een **film** besloten worden.

Klein Pinksterroodkapje zegt dat je aan de Pinksterconferentie veel genoeg zult beleven en dat iedereen iets zal leren en er baat bij hebben.

Tot straks te Rotterdam,

Uw Pinksterhaas.

OP 5, 6 EN 7 JUNI 1954

KOMT DE GEHELE NEDERLANDSE ZENDING
TE ZAMEN TE ROTTERDAM.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

van Amen, Martinus Cornelius; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

van Amen, Clara Marianna; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

Lutters, Gerardus Adriaan Johannes; 13 Dec. 1953 te Rotterdam.

Lutters, Johannes Henricus Cornelius; 13 Dec. 1953 te Rotterdam.

GEDOOPT:

van Amen, Martinus; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

van Amen, Geeratz Neeltje; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

van Amen, Johannes Simon Petrus; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

van Amen, Susanna Helena; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

van Amen, Theodorus; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

van Amen, Dirk Hendrik; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

Brands, Hendrikus Anthonius; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

Brands-Zevenbergen, Neeltje; 5 Maart 1954 te Rotterdam.

Keuning, Annetta Elsa Sijke; 12 Febr. 1954 te Rotterdam.

Remkes, Pieter; 12 Febr. 1954 te Rotterdam.

Coomans, Carla Geertrui; 12 Febr. 1954 te Rotterdam.

Bostelaar, Helena Jannij; 5 Maart 1954 te Gouda.

Bruls-Ewers, Catharina; 31 Maart 1954 te Den Haag.

„De Ster“

Peppinck, Johan; 31 Maart 1954 te Den Haag.
van Leeuwen, Johanna; 31 Maart 1954 te Den Haag.
Houweling, Maria Catharina H.; 31 Maart 1954 te Den Haag.

GEORDEND:

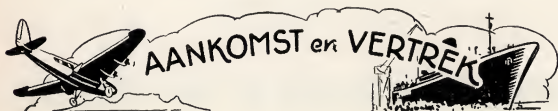
- van der Does, Willem Jan Pieter; als Leraar, 28 Febr. 1954 te Schiedam.
- ✓ Lefrandt, Bernard Willem; als Ouderling, 13 Dec. 1953 te Den Haag.
- Boer, Klaas Maria; als Diaken, 1 April 1954 te Rotterdam.
- Kleijweg, Johannes Martinus; als Diaken, 4 April 1954 te Den Haag.
- ✓ Portielje, Cornelis Wilhelmus L.; als Priester, 28 Maart 1954 te Den Haag.
- Gout, Hendrik; als Diaken, 4 April 1954 te Den Haag.
- de Boer, Adrianus Martinus; als Diaken, 4 April 1954 te Den Haag.
- ✓ Boogaard, Johannes Adriaan C.; als Priester, 4 April 1954 te Den Haag.
- ✓ Houweling, Albert Cornelius; als Priester, 28 Maart 1954 te Den Haag.
- Reedeker, Hermanus Hendrik; als Leraar, 4 April 1954 te Amsterdam.
- Sevenands, Jean Baptiste; als Leraar, 4 April 1954 te Amsterdam.
- Vrijhof, Jentine; als Leraar, 4 April 1954 te Amsterdam.
- Vrijhof, Engbert; als Leraar, 4 April 1954 te Amsterdam.

OVERLEDEN:

- ✓ Mooy, Dirk; 1 Maart 1954 te Den Haag.

OVERGEPLAATST:

Merrell, Dan K. van Haarlem naar Gouda.
Crandall, Ronald A. van het Hoofdkantoor in Den Haag naar Haarlem.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

- ✓ Erickson, Blanche A.; van Kennewick, Washington te Den Haag (in Hoofdkantoor).
- ✓ Atwood, Daniel Harding; van Raymond, Alberta, Canada te Haarlem.
- ✓ Horne, Raymond George, van Seattle, Washington te Mechelen, België.
- ✓ Brim, Larry Hyde; van Downey, Idaho te Den Haag.
- ✓ Winterton, Harold Don; van Oakley, Utah te Gouda.
- ✓ Hatch, Herman Kent; van Bancroft, Idaho te Den Haag.

Blanche A. Erickson

Daniel Jesse Atwood

Raymond George Horne

Larry Hyde Brim

Harold Don Winterton

Herman Kent Hatch

VERTROKKEN:

- van Velthoven, Barthout; 2 Maart 1954 van Amsterdam naar Australië. ✓
- van Velthoven, Jacoba Wernke; 2 Maart 1954 van Amsterdam naar Australië. ✓
- van de Santvoort, Jeanette J. E.; van Amsterdam naar New Jersey, U.S.A. ✓
- Alkema, Johannes Albertus; 7 Nov. 1952 van Den Haag naar Fisherville, Canada. ✓
- van Weer, Maria Anna T.C.; 15 Febr. 1954 van Den Haag naar Montreal, P.O., Canada. ✓
- Schippers, Cornelis; 23 Maart 1954 van Delft naar Lethbridge, Alberta, Canada. ✓
- Dicou, Jacob Johanna; 24 Maart 1954 van Apeldoorn naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Dicou, Gerritje Verbeek; 24 Maart 1954 van Apeldoorn naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Dicou, Dirk Gijsbert; 24 Maart 1954 van Apeldoorn naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Dicou, Gerritje; 24 Maart 1954 van Apeldoorn naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Palsgraaf, Dirk; 3 April 1954 van Gouda naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Palsgraaf, Looyard Willemmina; 3 April 1954 van Gouda naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Palsgraaf, Dirk Teunis Bastiaan; 3 April 1954 van Gouda naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Palsgraaf, Johannes Nelis; 3 April 1954 van Gouda naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Palsgraaf, Willemmina Elisabeth; 3 April 1954 van Gouda naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Muije, Leonardus; 5 Maart 1952 van Den Haag naar Amerika. ✓
- Muije, Johannes; 5 Maart 1952 van Den Haag naar Amerika. ✓
- van der Werff, Reinder; 5 Maart 1954 van Schiedam naar Salt Lake City, Utah. ✓
- van Dijk, Gerard Robert; 4 Maart 1954 van Utrecht naar Salt Lake City, Utah. ✓
- van Dijk, Albertje Louise Cornelia B.; 4 Maart 1954 naar Salt Lake City, Utah. ✓
- van Dijk, Albertina Christina; 4 Maart 1954 van Utrecht naar Salt Lake City, Utah. ✓
- van Dijk, Gerrit Christiaan; 4 Maart 1954 van Utrecht naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Boer, Klaas Maria; 3 April 1954 van Rotterdam naar Salt Lake City, Utah. ✓
- Schaap, Cornelius Johannes; 31 Maart 1954 van Amsterdam naar Los Angeles, Calif. ✓
- ~~Huisman, Cato Hendrika; Dec. 1953 van Amsterdam naar Grevenhurst, Ontario.~~
- Huisman, Cato Hendrika; Dec. 1953 van Amsterdam naar Grevenhurst, Ontario, Canada. ✓
- Verbeek, Antonius; van Amsterdam naar Salt Lake City, Utah. ✓
- van Sijen, Andrea Moira; 16 April 1954 van Amsterdam naar New York City, N.Y. ✓
- van Sijen, Jenny Anna Kreulen; 16 April 1954 van Amsterdam naar New York City, N.Y. ✓

* **De Laatste Voorjaarsconferenties** *

DISTRICT DEN HAAG

Zaterdag 22 Mei: Priesterschap- en Z.H.V.-bijeenkomst om 8 uur 's avonds in het kerkgebouw, Loosduinsekade 11, Den Haag.

Zondag 23 Mei: Conferentie — zittingen om 10 uur v.m. en 5 uur n.m. Adres: Gebouw »Amico», Nieuwstraat 30, Den Haag. ✓

DISTRICT ANTWERPEN

Zondag 13 Juni: Conferentie — zittingen om 10 uur v.m. en 4 uur n.m. Priesterschap- en Z.H.V.-bijeenkomst om 12.15 uur n.m. Adres: Zaal Cecil, Meir, Antwerpen.

MOEDERKEN

't En is van u
hiernederwaard,
geschilderd of
geschreven,
mij, moederken,
geen beeltenis,
geen beeld van u
gebleven.

Geen teekening,
geen lichtdrukmaal,
geen beitelwerk
van steene,
't en zij dat beeld
in mij, dat gij
gelaten hebt,
alleene.

o Moge ik, u
onwaardig, nooit
die beeltenis
bederven,
maar eerzaam laat
ze leven in
mij, eerzaam in
mij sterven.

Guido Gezelle

